

Besedice učiteljem in staršem o začetku šolskega leta.

Dragi sobratje! Lepi in mili nam šolski prazniki bodo skoraj minuli, in že nas vabi šolski zvon v šolske izbe k imenitnemu pa težavnemu delu. — Pri tej priliki naj mi bode dovoljeno, da spregovorim še nekatere besedice. — Sodelavci! bodimo v nastopnem šolskem letu marljivi delavci, bodimo verni svojemu imenitnemu poklicu; v naših sercah naj tli ljubezen do naroda posebno do njezne, nam v poduk in izrejo izročene mladine; napeljujmo šolsko mladost z besedo in z lepim zgledom k vsemu dobremu; zlahtnimo otroške serca, in razsvetlujmo njih um z lučjo svete vere in večnih resnic; cepimo zarano v mlade, še nepokvarjene serca, strah božji, z eno besedo: skerbimo in prizadevajmo si, da izrejamo iz šolskih otrok cerkvi — dobre in pobožne kristijane, državi — zveste in vdane podložnike, staršem pa na starost — krepko podporo!

Slišimo pa, in skušnja nas uči, da nekteri starši ne gledate šole s prijaznim očesom, in da ne pošiljate radi svojih otrok v šolo; treba vas je večkrat opominjati in časih še celo siliti. — Vi še sedaj ne poznate koristi domače šole; pa prišel bo čas, ko bodete z veseljem gledali obilni sad dobro vrvnane domače šole. — Ali vam ni ljubo, kedar otrok vzame bukve v roke, in vam kaj lepega in podučljivega iz njih bere? — ali če prime za pero, in vam kaj potrebnega zapiše ali izštevíli? — Gotovo vam je to zelo všeč. Otroci brez šole, ostanejo glupi in terdi, sirovi in neizobraženi ljudje, ki bodo vam in svetu le malo prida prinesli.

Če tedaj res hočete viditi korist in prid domačih šol, ne podirajte tega, kar je vaš učenik z velikim trudom v šoli sozidal, — temuč z lepim zgledom dalje zidajte. Podirali bi učnikov trud, ako bi vpričo svojih otrok kaj slabega delali ali govorili, s tem bi otrokom slabe zglede dajali, mladost bi se pohujševala, in vse šolsko prizadevanje bi bil zastonj. — Spoštujte šolske prednike in učitelje, ki so skerbni očetje vaše mladine, kateri vam in vašim otrokom iz serca vse dobro želijo!

Leop. Bo — č.